

Bucurându-mă de cele câteva zile de concediu, am decis ca o săptămână să o dedic Pietrei Craiului, masiv în care nu cred că vreodată mă voi sătura de frumusețea sălbatică pe care potecile acestuia ți-o oferă. În cele ce urmează aș dori să prezint două ture pe potecile nemarcate ale Craiului, care se remarcă prin spectacolul grandios și sălbatic cu care îți încântă ochiul. Sunt locuri în care oricând aș veni cu adevărați iubitori ai muntelui, oameni care ca și mine se bucură când nu mai văd sticle și ambalaje aruncate la întâmplare pe căările de munte, nu mai văd oameni care transformă refugiile în locuri de chefuit, băut și aruncat gunoaie.

22 iunie 2009 - Plaiul Foi - Valea Vlădușca - Anghelide - Brâul de Mijloc - La Lanțuri - Valea Șpirlea

Înainte de toate aș dori să spun că în aceste ture am avut onoarea și plăcerea de a-l cunoaște pe d-l Ioan Pivodă, șeful formației Salvamont Zărnești, un om extraordinar și cu siguranță unul din cei mai experimentați salvamontiști din România.

Echipa care a participat la aceste ture: Pal Andras, Cosmin Szekely, Ioan Pivodă, Cristi Pivodă

Punctul de plecare în aceste ture a fost [Cabana Dianthus](#) din Plaiul Foi. Intrarea în traseu se face din Valea Bârșă Tămașului, la confluența cu Valea Vlădușca. Urcăm pe firul văii, pe poteca conturată, iar după aproximativ o oră ajungem la o bifurcație a văii, unde vom urma firul din stânga, ghidându-ne după un perete de stâncă galben

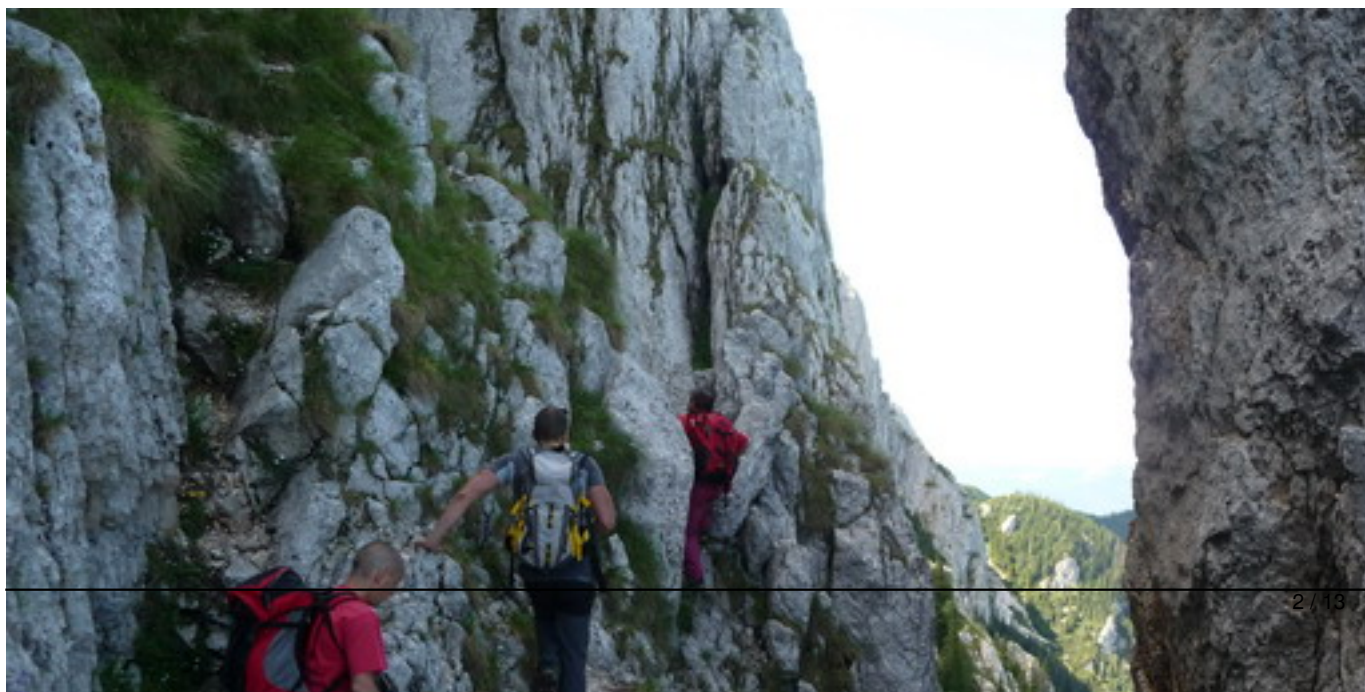

Ajunși în dreptul pereților de stâncă ne orientăm în dreapta și urcăm spre o mică șa între peretele din stânga și un alt perete mult mai mic în dreapta, acest loc fiind numit Poarta Mare.

Poarta Mare

Din acest loc urcușul continuă, câteva traversee mai expuse purtându-ne peste două fire de vale. Al doilea are un țănc stâncos distinct în dreapta, acesta marcând intrarea în Canionul Negru

Canionul Negru din traseul Anghelide reprezintă una din atracțiile principale ale acestei rute. Este un canion foarte îngust, lung de aproximativ 100 de metri, terasat, pasaje nu sunt foarte dificile și se parcurg prin cățărare liberă

Intrarea în Canionul Negru

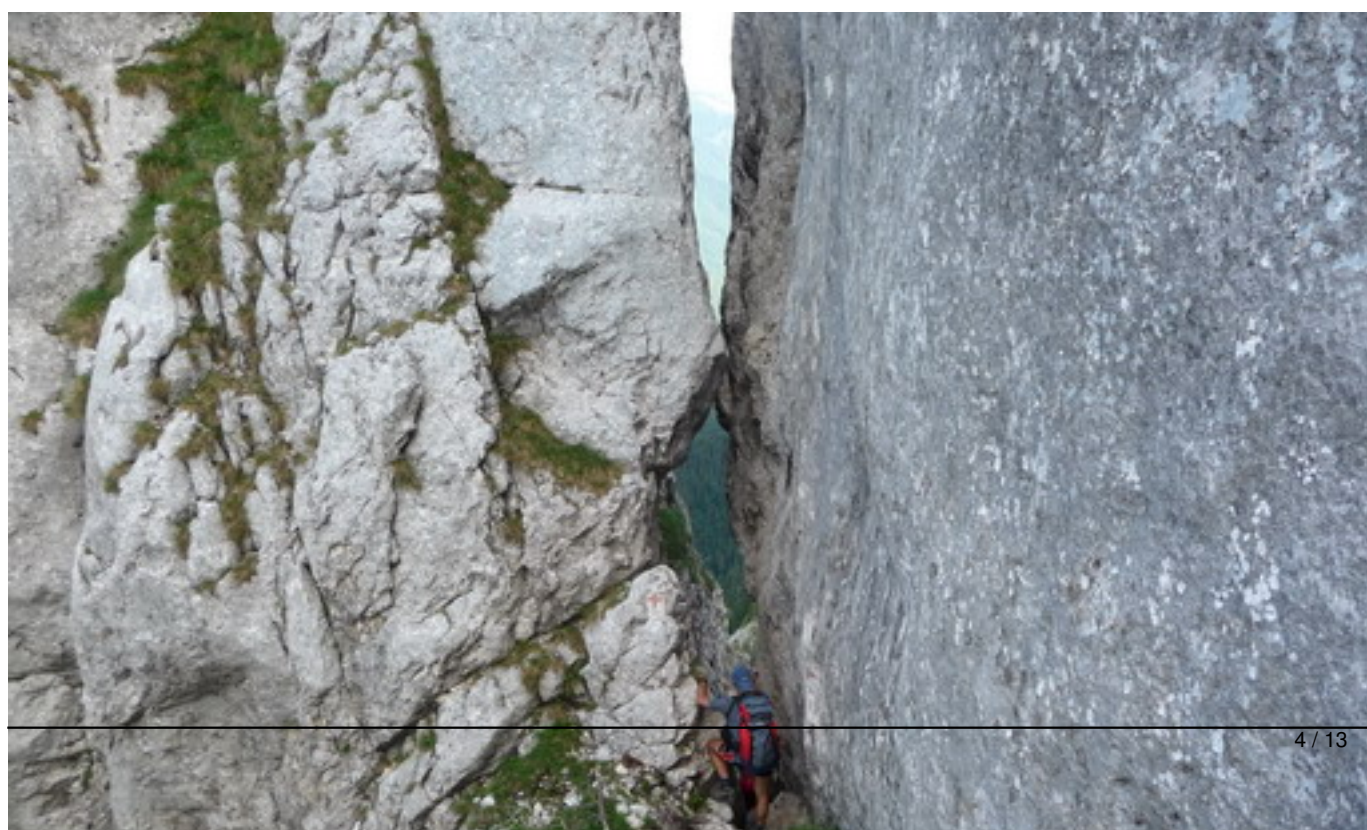
Un pic de cățărare

În canion

Ieșirea din Canionul Anghelide - se observă vechiul marcaj cu cruce roșie

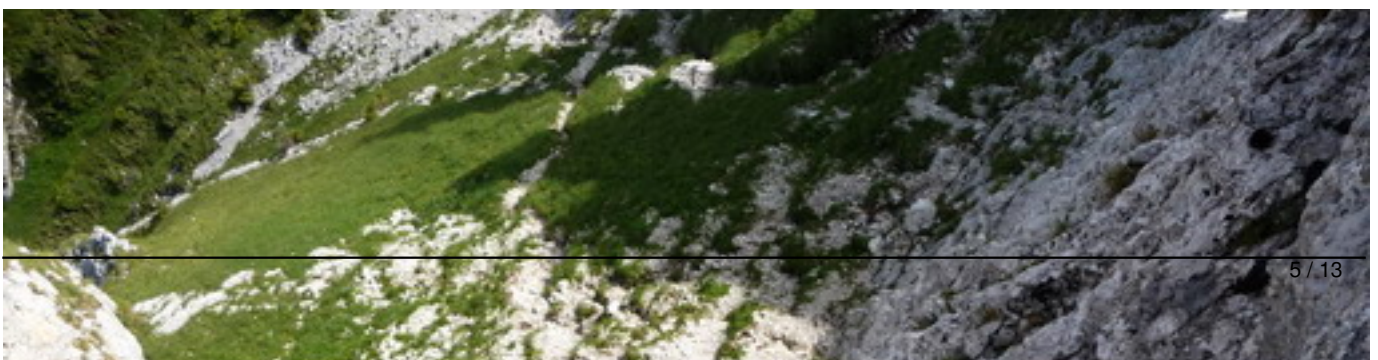
Odată ieșiți din canion ajungem în zona Căldării Ocolite, unde, peisajul străjuit de abrupturi albe devine copleșitor. Un fir de grohotiș situat în stânga ieșirii din canion ne conduce într-un urcuș susținut până în poteca brâului de mijloc. În punctul de ieșire suntem foarte aproape de grotă „La Ulcior”, unde cu puțin noroc sticlele situate strategic conțin ceva apă scursă de pe pereții grotei. De aici traseul poate fi continuat spre nord până la Termopile, unde se poate coborâ la Plaiul Foi prin Valea Podurilor, sau mai departe până la Șaua Scării de Fier, unde vom coborâ prin Padina lui Călineț.

Brâul de Mijloc văzut din zona „La Ulcior”

Noi am ales să urmărim înspre sud, ultima porțiune și cea mai dificilă din Brâul de Mijloc, care după ce traversează patru văi abrupte intersectează traseul turistic „La Lanțuri”, unul din cele mai celebre trasee din țară, cotate ca cel mai dificil traseu marcat din România (aviz turiștilor neexperimentați!)

După circa 20 minute de mers din punctul „La Ulcior”, poteca brâului se termină brusc într-un perete de stâncă, aparent neavând continuare.

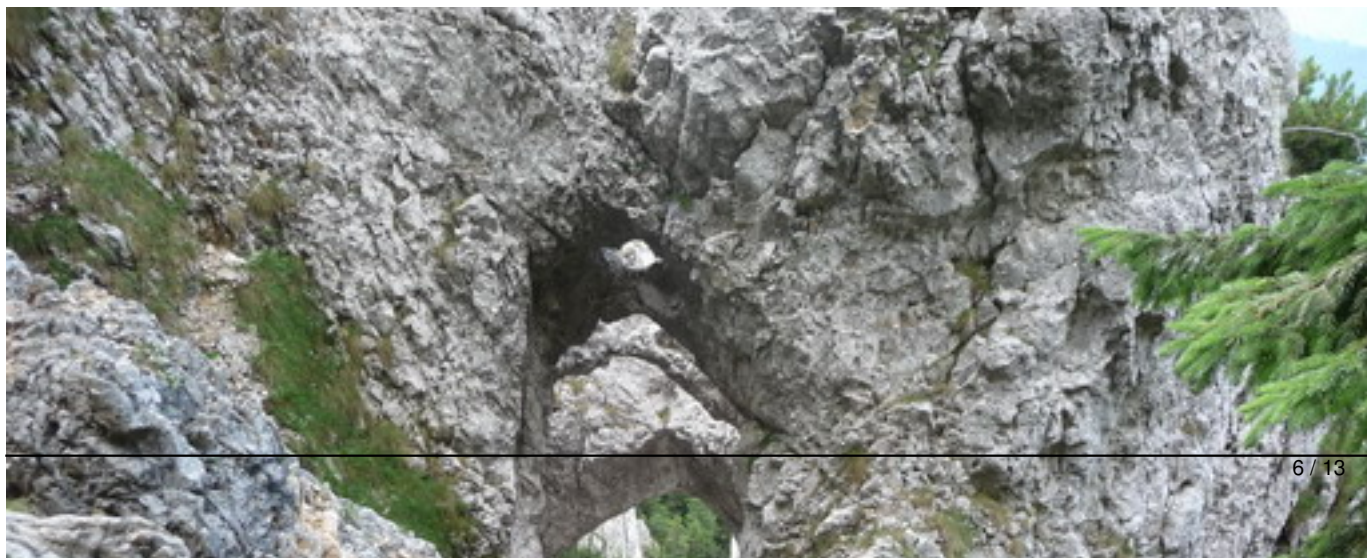

Continuăm direct escaladând săritoarea din fața noastră, apoi urmând un traverseu expus către stânga până când întâlnim firavul hățaș care ne poartă în diverse traverseuri peste văile abrupte. Se recomandă mare atenție la această zonă, trebuie să ne orientăm foarte bine, în condiții de vreme nefavorabilă poate deveni foarte periculos.

Odată ce intersectăm traseul „La Lanțuri”, coborârea ne poartă printr-o vale de abrupt presărată cu săritori ale căror trecere a fost ușurată de plasarea unor cabluri de oțel (inițial, când Deubel a deschis această rută erau lanțuri, de unde și denumirea traseului)

Aproape de punctul „La Zăplaz”

Ajungem curînd în punctul „La Zăplaz”, punct frumos de belvedere unde apa a săpat niște găuri imense în peretele de stîncă, coborîm ultimul horn, după care coborîrea devine mai lejeră.

Ultimul Horn din traseul „La Lanțuri”

Urmăm traseul care ne poartă pe la refugiul Șpirlea și apoi pe Valea Șpirlea înapoi la Plaiul Foii, traseul totalizând aproximativ 7 ore.

23 iulie 2009 - Plaiul Foii - Valea Podurilor - Termopile - Brăul de Mijloc - Căsuța Aninata - Castelul Crăiței - Valea Vlădușca

Ziua următoare D-I Pivodă ne-a propus încă o tură superbă pe care bineînțeles că nu am putut să o refuzăm, aceasta urmînd să ne poarte pe porțiunea din Brăul de Mijloc cuprinsă între Termopile și punctul „La Ulcior”, urmînd ca apoi să coborîm la Aninata și Castelul Crăiței, două căsuțe - refugiu situate într-o zonă greu accesibilă a masivului.

Pornim din nou la drum dimineața, vremea ține cu noi, știm că va urma din nou o zi toridă în care soarele ne va pârjoli odată ajunși în zona alpină.

Punctul de plecare este [Cabana Dianthus](#), urcușul începe pe Valea Podurilor , urmând poteca care ne conduce în Poiana Coțofenei, iar de acolo prin pădure în urcuș susținut până la Termopile.

Vedere din Termopile

Aici ni se deschide impresionantă Valea Podurilor, străjuită de pereti înalți și presărată cu săritori, urmându-și firul până intersectează Brâul de Sus, terminându-se în final în Creasta Nordică a Pietrei Craiului

Vedere din Valea Podurilor

Urmăm de aici înspre sud hățașul Brâului de Mijloc și în scurt timp ajungem în zona Amfiteatrului Colților Gemeni, zonă a cărei măreție parcă îți taie răsufarea.

Amfiteatrul Colților Gemeni

În continuare ajungem „La Lespezi”, zonă care sperie pe unii turiști care parcurg Brâul de Mijloc. Aceasta constă într-o traversare ascendentă pe niște plăci de piatră înclinate. Se parcurge la aderență, prizele sunt mari și suficiente însă zona poate pune probleme în caz de vreme nefavorabilă și când stânca este umedă.

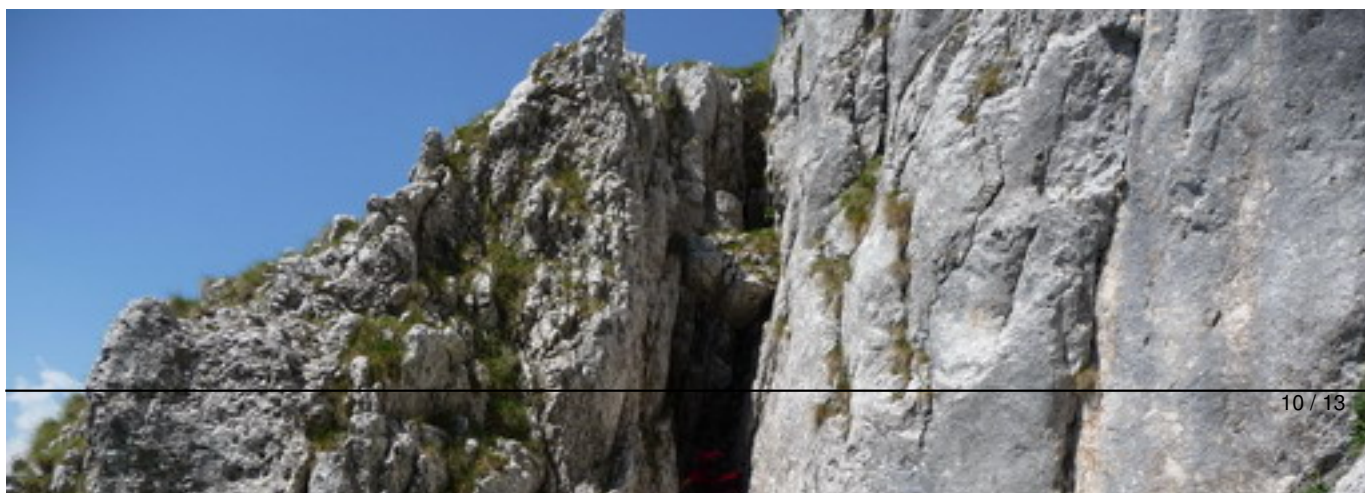
După repetate suișuri și coborâșuri ne apropiem de zona „La Ulcior” și punctul de intersecție cu traseul Anghelide, parcurs în ziua precedentă.

Brâul de Mijloc văzut din grotă „La Ulcior”

Facem un popas în grotă, unde ne completăm rezervele de apă din sticlele înșirate pe jos și din micul jgheab de piatră plin cu apă. Căldura verii se face deja simțită, de pe pereți apa abia se mai scurge cu o frecvență de 1-2 picături pe minut.

Din punctul unde Brâul de Mijloc intersectează traseul Anghelide (punct marcat pe stânca cu scris roșu), începem coborârea spre căsuța Aninată. Panta coboară extrem de abrupt și în curând întâlnim primul obstacol serios - un horn vertical de circa 12 m care privit de sus pare amenințător și care trebuie descățărat cu atenție. Odată intrați însă în horn constatăm ca prizele sunt mari și coborârea nu e așa dificilă precum părea de sus.

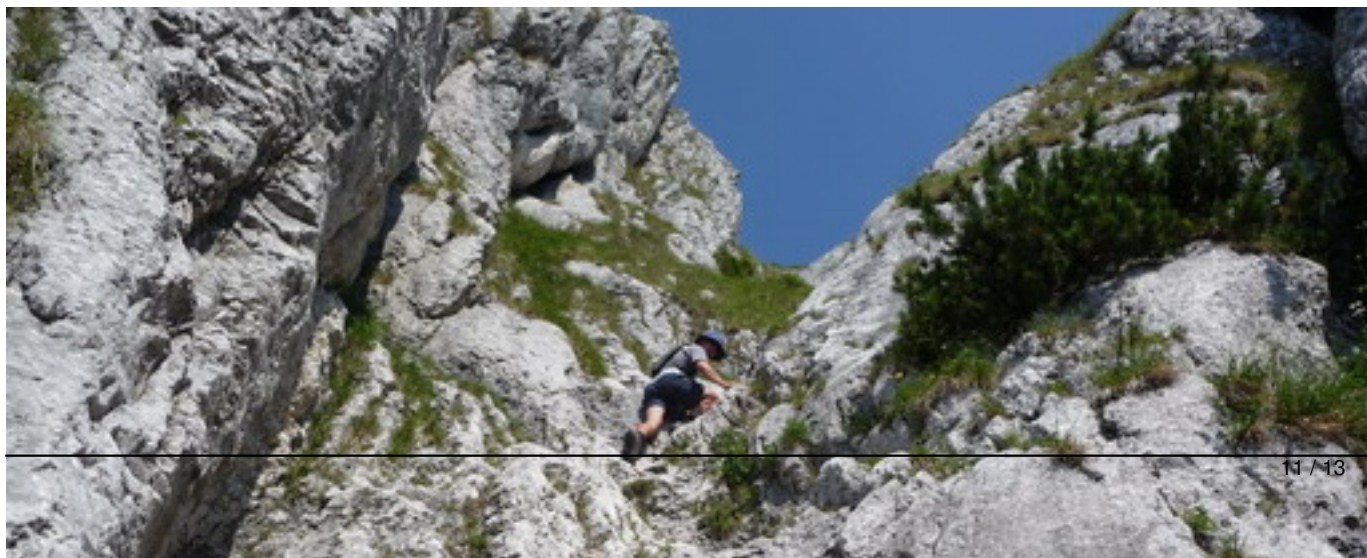

Continuăm pe hățașul conturat la baza hornului și în scurt timp ajungem la căsuța Aninată. Aceasta a fost construită de Mircea Florian în 1986 și poate adăposti două persoane.

Căsuța Aninată

Curând ajungem în punctele cheie ale traseului - ul vâlcel foarte friabil care începe prin descățărarea unui horn de circa 10m, pentru ca în finalul acestuia să întâlnim o săritoare de aproximativ 15 m pe care trebuie să o descățărăm cu mare atenție. Pentru cei care vor să ia cu ei și echipament tehnic, chiar înainte de săritoare există un piton cu inel care permite trecerea acesteia ușor, prin rapel.

În continuare, urmăm poteca care coboară accentuat și ajungem în 10 minute la Castelul Crăiței, o construcție tot din lemn însă mai mare, ridicată de același Mircea Florian în 1976

Castelul Crăiței

■ *Monument dedicat lui Mircea Florian, ctitorul celor două căsuțe*

De aici poteca coboară abrupt prin pădure până întâlnește un vâlcet plin de grohotiș care ne poartă în Valea Vlădușca și de aici preț de încă o oră la Plaiul Foi. Durata totală a traseului a fost de aproximativ 7 ore.

Pot concluziona că au fost niște ture superbe în compania unor oameni minunați, iubitori ai muntelui ca și mine.

Abia aștept să mă întorc și să continui explorarea acestor locuri care ascund frumuseți sălbatice greu de imaginat.

Recomand traseele celor care sunt foarte familiarizați cu masivul Piatra Craiului, iubesc muntele și îl respectă. Trebuie să accentuez faptul că sunt trasee nemarcate, sălbatice, care nu poartă amprenta trecerii celor care consideră muntele coșul lor de gunoi.

Sunt trasee destul de dificile, cu treceri delicate, care uneori pot necesita asigurarea celor neexperimentați, însă, în general nu necesită materiale tehnice. Am ales să nu dau informații detaliate legate de rute (puncte de reper, timp de parcurgere) tocmai pentru a nu încuraja parcurgerea acestora de către turiști neavizați.